

عنوان مقاله:

بررسی جشن نوروز، به عنوان یک رویداد گردشگری و میراث ملی و جهانی در جذب گردشگران بین المللی در کشور

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

بهاره کشوری - دانشجو. دانشگاه دولتی تاجیکستان

خلاصه مقاله:

آیین ها، مراسم، آداب و برخی از هنرهای فولک اقوام و ملت ها، بخش مهمی از میراث معنوی، هویت و تجارب زندگی بشری است که در صورت عدم تثبیت کلامی و تصویری به بوته فراموشی سپرده می شود. در این میان برخی مراسم جشن ها و آیین های ملی مانند نوروز، چهارشنبه سوری، یلدا و برخی جشن های باستانی با تاریخ و گذشته ملتایران پیوستگی یافته اند و در اثر گذشت زمان و نقش های ماندگار به آیین های پایداری تبدیل شده اند. مراسم و آیین های هر قومی، که آینه ای است از چگونگی اعتقادات، فرهنگ، تاریخ، اسطوره، که ملت ها و اقوام با پرورش و تکامل آن ها ضمن حفظ هویت و توسعه فرهنگی، به انتقال تجارب خود به نسل بعدی و به دیگر ملت ها و اقوام مبادرت می ورزند چطور راز بقای خود را دوام و قوام می بخشند. امروزه شناخت جزئیات مربوط به انواع مراسم و آیین ها، از طریق روش شناسی و بررسی های علمی دانش مردم شناسی و انسان شناسی دامنه وسیع تری یافت، در برخی کشورها با بررسی ریشه ها، پیدایش، سابقه تاریخی، نحوه و زمان انجام هر یک از آنها، مراسم جالب توجه را به یک پدیده فرهنگی روزآمد تبدیل کرده اند. بازاریابی آنها، جشنواره های گوناگون و سازماندهی نموده و در تقویم مراسم ملی و قومی به شکل جشنواره ها و فستیوال ها گنجانیده اند، که ضمن کمک به بازشناسی و هویت قومی و ملی مورد بهره برداری صنعت گردشگری قرار می گیرد. در دنیایی که ما زندگی می کنیم، تحقیقات ارزش ها در حقیقت یک گام برای آینده هر چه صلح آمیزتر محسوب می شود. سازمان جهانی گردشگری خود را موظفی داند، در راستای توسعه گردشگری با هدف هایی مانند، توسعه اقتصادی، تفاهم بین المللی، صلح، موفقیت، احترام همگانی به حقوق انسان ها و آزادی های هر انسانی گام بردارد. همچنین با گذشت زمان، جوامع در حال توسعه نسبت به آداب رسوم خود بی توجه می شوند و افراد کمتری به این آداب سنتی خود توجه می کنند و حتی گاهی این سنت ها رو به فراموشی می رود، اما وقتی گردشگری فرهنگی گسترش می یابد، این سنت ها، جشن ها و آیین ها با رونق و تقاضا تجدید روه رو شده و باعث احیا و تقویت آنها می شوند، گردشگری به عنوان عاملی مسئله ساز در روبرو میان مهمانان و میزبانان جلوه گر خواهد شد، از همین رو به جاست که مدیران این امر قبل از سفر، اطلاعاتی را راجع به فرهنگ و آداب و رسوم جامعه میزبان به گردشگران بدهند تا این مشکلات بروز نکند یا به حداقل برسد. جهانگردی یک ابزار گفتگو و فرهنگی و ایجاد تفاهم است، ایران نمونه مهم ارتباط اجتماعی در تاریخ جهان است. ایران، با داشتن منابع غنی طبیعی و ذخایر گرانبهای تاریخی و فرهنگی، از بسترناسبی جهت توسعه گردشگری برخوردار است. یکی از پیش شرط های بهبود وضعیت گردشگری در کشور، بهبود زیرساخت های مورد نیاز این صنعت می باشد.

کلمات کلیدی:

نوروز، رویداد گردشگری، میراث ملی و جهانی، گردشگران بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357051>

